

## [Finansministeren.]

dette Beløb, men forskellige Personer hæfter over for Sparekasserne. Jeg kan godt forstaa, at Sparekasserne ønsker at blive fri for den Risiko; det er dejligt at kunne drive Ulaansforretninger for Statens Penge uden Risiko i nogen Retning, og det maa erkendes, at adskillige af Andelskasserne dernede ikke altid har røgtet Opgaven paa fuldt forsvarlig Maade. Det er, som det ærede Medlem fremhævede, saaledes, at naar en saadan Andelskasse bryder sammen, har Staten Pligt til at betale, og hvor meget godt man nu end vil sige om Sønderjyderne, kan det dog ikke siges, at de i alle Henseender har administreret fuldt forsvarligt. Derfor tror jeg, at de Garantiforpligtelser, der er paa disse Omraader, skal man være noget varsom med at fjerne.

Det ærede Medlem og, saa vidt jeg forstod, ogsaa det ærede Medlem Hr. A. Svensson mente, at Aaremaalet, 2 Aar, var for kort. Ingen kan sige, hvordan Forholdene vil være om 2 Aar, men da Lovens Løbetid oprindelig var 2 Aar, og man nu forlænger den igen med 2 Aar, synes jeg, at man foreløbig burde være tilfreds og se Tiden an. Det er sikkert ikke det ærede Medlem Hr. Jørgen Grams Mening, at Sønderjyderne, hvis Forholdene, hvad vi alle sammen haaber, skulde forbedre sig saaledes, at Befolkningen var i Stand til at betale Renter og Afdrag, fremdeles skulde have dette Rentetilskud. Det er ingenlunde det ærede Medlems Mening, det føler jeg mig overbevist om, men hvorfor saa kræve, at Loven skal gælde et langt, langt Aaremaal? Det ærede Medlem bør heller ikke glemme, at det ikke er saa svært at fremsætte Kravene. Det er det interessante, at naar saadanne Forslag er fremme, møder man op baade fra Venstres og konservativ Side og siger: det er for lidt, der bydes, der skal ydes ganske anderledes! Men hvorledes lød Talen for kort Tid siden, da man talte om, at man skulde have Penge ind? Jeg erindrer, at Venstres Ordfører dengang talte om, hvorledes den nuværende Regering ødslede med Penge, og at der ingen Orden var i Finanserne. Det glemmer man, naar et saadant Forslag er til Behandling.

Det gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. A. Svensson, som mente, at dette Lovforslag ikke betød ret meget. Det var en noget betinget Tilslutning, det ærede Medlem gav Lovforslaget. Det ærede Medlem undlod ikke at gøre opmærksom paa, at de Konservative af Princip var Modstandere af enhver Understøttelsespolitik over for Erhvervene. Skulde man altsaa være

konsekvent inden for de Konservative, hvad man ikke altid er, skulde man gaa bestemt imod dette Lovforslag, men det ønskede det ærede Medlem Hr. A. Svensson alligevel ikke. Nej, der var visse Hensyn at tage i Sønderjylland, ogsaa til den konservative Del af Befolkningen dernede, og derfor, selv om det ærede Medlem Hr. A. Svensson og hans Parti i Princippet er imod en Understøttelse til Erhvervene, vil man dog under de givne Omstændigheder o. s. v. alligevel ikke modsætte sig Gennemførelsen af dette Lovforslag. Det var Konsekvensen i det ærede Medlems Udtalelse. Naar det er Tilfældet, kunde man lige saa godt anerkende, at Loven, som nu har virket, har virket godt, og at man, selv om man kunde ønske Ændringer, alligevel vil kunne tiltræde Lovforslaget.

Det ærede Medlem talte jo ogsaa om Driftslaaneforeningerne og fremsatte Krav ligesom det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram. Jeg henviser her til, hvad det ærede Medlem Hr. Korsgaard for kort Tid siden sagde, at enhver socialdemokratisk Regering er en dyr Regering. Ja, men man glemmer, at man selv er med til at kræve yderligere Udgifter.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen erindrede om, at Retsforbundet sidste Gang gik mod Forslaget, og derfor kunde man naturligvis heller ikke vente Støtte til Forslagets Gennemførelse denne Gang. Det kunde man ikke gøre, sagde det ærede Medlem, fordi Forslaget efter Retsforbundets Mening var i Strid med Retfærdigheden. Man kunde spørge: Hvad er Retfærdigheden? Er det uretfærdigt at søge at hjælpe en Del af Befolkningen i Sønderjylland, som trænger til Hjælp? Selv om man kunde mene, at enhver skal klare sig, og at man ikke bør yde Tilskud til Erhvervene, saa vil jeg dog sige, at man har erkendt, at der er Grund til denne Hjælp, og saa synes jeg ikke, at man undersøger helt nøje, om det er fuldt retfærdigt.

Det er muligt, at det ikke er retfærdigt, og jeg kan i saa Henseende sige, at det ærede Medlem Hr. P. Mortensen naturligvis har Ret, naar han siger — ja, han sagde nu ikke, at det skal virke retfærdigt, men det var Meningen med det ærede Medlems Udtalelser, at skal der være Retfærdighed i dette Forslag, kan man ikke yde denne Støtte til Erhvervene, uden at man ogsaa maa tænke paa de arbejdsløse, som i lige saa høj Grad trænger til Hjælp. Og deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret, saa hvis det er ud fra de Betragtninger, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen mener, at Forslaget